

29 Οκτωβρίου, 1996

[ΠΙΚΗΣ, Π., ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, ΑΡΤΕΜΗΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ,
ΚΑΛΛΗΣ, Δ/στές]

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ,

Εφεσείων-Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ,

Εφεσβλήτων-Καθ' ων η Αίτηση,

(Αναθεωρητική Έφεση Αρ. 1603).

Εκτελεστή πράξη — Βεβαιωτική — Δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο αναθεώρησης δυνάμει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

- Διοικητικό Δίκαιο — Εκτελεστή διοικητική πράξη και πράξη εκτέλεσης — Εσωτερικά διοικητικά μέτρα — Τοποθέτηση ατόμου στο "STOP-LIST" — Αποτελεί πράξη εκτέλεσης του διατάγματος απέλασης χωρίς τη δημιουργία έννομων συνεπειών — Συναρτάται όμως με το διάταγμα απέλασης, το οποίο όντως, συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη.* 5
- Διοικητικό Δίκαιο — Δημόσιο συμφέρον — Πρέπει να εξειδικεύεται και να συσχετίζεται με το συγκεκριμένο συμφέρον του δημοσίου, το οποίο η διοικητική απόφαση, στοχεύει να προαγάγει.* 10
- Δέουσα έρευνα — Η διοίκηση οφείλει να διεξάγει νέα έρευνα εν όψει νέων στοιχείων τα οποία τίθενται ενώπιόν της πριν αποφασίσει να εγκρίνει ή να απορρίψει αίτηση προς αυτή — Παράλειψη διεξαγωγής δέουσας έρευνας νέων στοιχείων, καθιστά τρωτή τη διοικητική απόφαση.* 15
- Αιτιολογία διοικητικής πράξης ή απόφασης — Η απουσία της καθιστά τη διοικητική απόφαση τρωτή.* 20
- Συνταγματικό Δίκαιο — Κατοχύρωση δικαιώματος οικογενειακής ζωής — Σύνταγμα, Άρθρο 15.* 25

Συνταγματικό Δίκαιο — Κατοχύρωση δικαιώματος γάμου — Σύνταγμα, Άρθρο 22.

5 Ο αιτητής, ηλικίας 66 χρόνων, συνήψε πολιτικό γάμο με γυναίκα αιγυπτιακής καταγωγής ηλικίας 37 χρόνων, καλλιτέχριδα για πολλά χρόνια σε κέντρα διασκέδασης. Ο γάμος που έγινε στις 21.2.1990, χαρακτηρίστηκε ως εικονικός από τις Μεταναστευτικές Αρχές αφού σκοπό είχε, σύμφωνα με την άποψή τους, τη διευκόλυνση παραμονής της συζύγου στην Κύπρο, αντί τη δημιουργία γάμου κοινωνίας μεταξύ των συζύγων.

15 Η σύζυγος έκανε αίτηση στις 9.12.89 για να της επιτραπεί η συνέχιση της παραμονής της στην Κύπρο εν όψει του επικείμενου γάμου της, η οποία απορρίφθηκε. Ταυτόχρονα κλήθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα.

20 Στις 27.2.1990 η σύζυγος υπέβαλε νέα αίτηση με στόχο την παράταση της παραμονής της στην Κύπρο. Το αίτημα απορρίφθηκε με επακόλουθο την τοποθέτηση του ονόματός της στο "STOP-LIST". Κατά τη λήψη της απόφασης, η σύζυγος απουσίαζε στο εξωτερικό και επέστρεψε με νέο διαβατήριο και νέο όνομα.

25 Στις 31.8.1990, εκδόθηκε διάταγμα απέλασης της συζύγου το οποίο εκτελέστηκε στις 3.9.1990. Στις 5.9.1990 προστέθηκε στο "STOP-LIST" και το όνομα της συζύγου όπως αναγραφόταν στο νέο διαβατήριο.

30 Στις 12.10.1990, ο εφεσείων αποτάθηκε στον αρμόδιο Υπουργό και ζήτησε να επιτραπεί η είσοδος της συζύγου του στην Κύπρο και να αφαιρεθεί το όνομά της από το "STOP-LIST". Το αίτημα απορρίφθηκε για λόγους δημοσίου συμφέροντος, με επακόλουθο την καταχώρηση προσφυγής εκ μέρους του αιτητή, για ακύρωση της πιο πάνω απόφασης. Ο αιτητής επικαλέσθηκε δυσμενή επηρεασμό που πηγάζει από τη στέρηση της οικογενειακής ζωής, όπως κατοχυρώνεται στο Άρθρο 15.1 του Συντάγματος.

40 Η προσφυγή απορρίφθηκε από το πρωτόδικο Δικαστήριο για το λόγο ότι το αντικείμενό της ήταν απόφαση βεβαιωτική της προηγούμενης απόφασης των εφεσιβλήτων να θέσουν τη σύζυγο του αιτητή στο "STOP-LIST" και σαν τέτοια δεν μπορούσε να τύχει αναθεώρησης βάσει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος. Αναφορικά με την ουσία της προσφυγής, το πρωτόδικο Δικαστήριο αποφάνθηκε ότι, όντως ο γάμος ήταν εικονικός ή γάμος ευκαιρίας, γεγονός που κατέρριπτε το βάθος του αιτήματος για προστασία της οικογενεια-

κής ζωής.

Το πρώτο ζήτημα που εξετάστηκε στην έφεση ήταν ο προσδιορισμός της φύσης της προσβαλλόμενης διοικητικής απόφασης δηλ. αν αυτή ήταν βεβαιωτική ή όχι.

5

Αποφασίστηκε ότι:

Η τοποθέτηση της συζύγου στο "STOP-LIST", αποτελεί εσωτερικό διοικητικό μέτρο το οποίο μπορεί να χαρακτηριστεί ως πράξη εκτέλεσης του διατάγματος απέλασης χωρίς την δημιουργία έννομων συνεπειών. Συναρτάται όμως με το διάταγμα απέλασης το οποίο όντως, συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, επειδή επάγεται έννομα αποτελέσματα.

10

Η απόφαση των αρχών για απέλαση της συζύγου του εφεσεϊόντα βασιζόταν σε έρευνα, η οποία οδήγησε τις αρμόδιες αρχές στο συμπέρασμα ότι ο γάμος ήταν εικονικός. Εφόσο η απόφαση εκείνη δεν προσεβλήθη, δεν παρέχεται δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητάς της και θεώρησης των στοιχείων στα οποία βασίζεται.

15

20

Η επιστολή του εφεσεϊόντα ημερ. 12.10.90, έθετε νέα στοιχεία τα οποία έτειναν να καταρρίψουν τη θέση των αρχών ότι ο γάμος ήταν εικονικός. Για το λόγο αυτό επεβάλλετο η διεξαγωγή νέας έρευνας, η οποία θα καθιστούσε την όποια απόφαση ήθελε εκδοθεί εκτελεστή. Η παράλειψη των αρχών να προβούν στη δέουσα έρευνα των νεών στοιχείων και επίσης η παράλειψη αιτιολόγησής της καθιστά τρωτή την επίδικη απόφαση.

25

Τα γεγονότα που στοιχειοθετούν το δημόσιο συμφέρον πρέπει να εξειδικεύονται και να συσχετίζονται με το συγκεκριμένο συμφέρον του δημοσίου, το οποίο η απόφαση σκοπεύει να προαγάγει. Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση περιορισμού του δικαιώματος της οικογενειακής ζωής για λόγους δημοσίου συμφέροντος.

30

35

Το δικαίωμα της οικογενειακής ζωής, δεν πρέπει να συγχύζεται με το δικαίωμα του γάμου, το οποίο κατοχυρώνεται από το άρθρο 22 του Συντάγματος. Η ύπαρξη οικογενειακής ζωής, το αντικείμενο της προστασίας βάσει του Άρθρου 15 του Συντάγματος, συνιστά σε κάθε περίπτωση θέμα πραγματικό.

40

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα. Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η επίδικη διοικητική απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Υποθέσεις που αναφέρθηκαν:

- Balalas and Another v. The Republic* (1988) 3 C.L.R. 2127,
- 5 *Abdulaziz Cabales and Balkandali*, 28.5.1985, Series A, No.94, 32,
- Moustaquim v. Belgium*, 18.2.1991, Series A, No. 193,
- 10 *Beldjoudi v. France*, Case No. 55/1990/246/317,
- Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054,
- Demetriades Co. Ltd v. Limassol Municipality* (1987) 3 C.L.R. 145,
- 15 *Papasavvas v. E.A.C.* (1986) 3 C.L.R. 2194,
- Papademetriou v. Government of the Republic through the Attorney-General and Others* (1974) 3 C.L.R. 28,
- 20 *Varnava v. Republic (District Officer of Nicosia and Another)* (1968) 3 C.L.R. 566,
- Koudounaris v. Republic (Ministry of Education)* (1967) 3 C.L.R. 479,
- 25 *Στεφανίδης και Άλλοι v. Δημοκρατίας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 367,
- Περικλέους v. Συμβουλίου Βελτιώσεως Αγίας Νάπας* (1993) 3 Α.Α.Δ. 579,
- 30 *K v. UK No 11468/85*, 50 DR 199 at 207.

Έφεση.

- 35 Έφεση εναντίον της απόφασης του Προέδρου του Ανωτάτου Δικαστηρίου Κύπρου (Α. Λοΐζου, Π.) που δόθηκε στις 4 Ιουνίου, 1992 (Προσφυγή 241/91), με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή εναντίον της απόφασης του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, για απέλαση και τοποθέτηση στο stop-list της συζύγου του εφεσεύοντα.
- 40 Σ. Δράκος με Ε. Πουργουρίδη, για τον Εφεσεύοντα.
- Μ. Τσαγγαρίδης, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Εφεσίβλητους.

Cur. adv. vult.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ: Την απόφαση του Δικαστηρίου θα δώσει ο Γ.Μ. Πικής, Π.

ΠΙΚΗΣ, Π.: Ο αιτητής είναι πολίτης της Κυπριακής Δημοκρατίας, κάτοικος Λεμεσού. Στις 21 Φεβρουαρίου, 1990, συνήψε πολιτικό γάμο με τη Norz Shahata Goma Mabrok, αιγυπτιακής καταγωγής. Ο γάμος τελέστηκε στο Δημαρχείο Λεμεσού. Η αρμόδια αρχή προέβη στην τέλεση του γάμου, παρά τις ενστάσεις του Λειτουργού Μεταναστεύσεως, οι οποίες διατυπώθηκαν μετά τη γνωστοποίηση της πρόθεσης των μερών να παντρευτούν. Θέση των Μεταναστευτικών Αρχών ήταν ότι σκοπός του γάμου δεν ήταν να φέρει τους μελλονύμφους σε γάμου κοινωνία, αλλά να διευκολύνει την παραμονή της συζύγου στην Κύπρο. Έτσι, οι αρχές χαρακτήρισαν το γάμο ως εικονικό. Το συμπέρασμα αυτό στηρίχτηκε, κατά κύριο λόγο, στη μεγάλη διαφορά ηλικίας μεταξύ των συζύγων - (66 ετών ο σύζυγος και 37 ετών η σύζυγος) - και στο γεγονός ότι η σύζυγος διετελέσε για πολλά χρόνια στο παρελθόν καλλιτέχνις σε κέντρα διασκέδασης, χώρος όπου γνώρισε και τον μέλλοντα σύζυγό της.

Αίτηση της συζύγου - (9 Δεκεμβρίου, 1989) - να της επιτραπεί, εν όψει του επικείμενου γάμου της, η συνέχιση της παραμονής της στην Κύπρο, απορρίφθηκε στις 29 Ιανουαρίου, 1990. Ταυτόχρονα με τη γνωστοποίηση της απόρριψης, η σύζυγος κλήθηκε να εγκαταλείψει τη χώρα.

Το αίτημα για παράταση της παραμονής της συζύγου στην Κύπρο ανανεώθηκε με αίτησή της - (μέσω του δικηγόρου της) - που υποβλήθηκε μετά το γάμο - (27 Φεβρουαρίου, 1990). Πιστοποιητικό του κοινοτάρχη της περιοχής όπου διέμεναν, το οποίο επισυνάφθηκε, βεβαίωνε ότι το ζεύγος διαβιούσε αρμονικά τους προηγούμενους τρεις μήνες. Φαίνεται ότι το ζεύγος άρχισε να συμβιβάσονται αποφάσισαν να παντρευτούν. Το αίτημα απορρίφθηκε, με επακόλουθο την τοποθέτηση του ονόματος της Mabrok, στις 29 Μαΐου, 1990, μετά από διάβημα του Τμήματος Μεταναστεύσεως, στο "STOP-LIST". Δεν υπάρχει τίποτε στο φάκελο, το οποίο να επιμαρτυρεί ότι η απόφαση αυτή κοινοποιήθηκε στο ζεύγος ή σε οποιοδήποτε από αυτούς. Όταν λήφθηκε αυτή η απόφαση, η σύζυγος έλειπε στο εξωτερικό. Στις 20 Απριλίου, 1990, μετέβη στην πατρίδα της, με σκοπό, όπως προκύπτει, να επιστρέψει σε σύντομο χρόνο στην Κύπρο. Όντως, επέστρεψε στις 27 Ιουλίου, 1990, με νέο διαβατήριό - (αιγυπτιακό) - και με νέο, όπως ισχυρίζονται οι αρχές, όνομα. Τα γεγονότα αυτά εκλήφθηκαν (από τις αρχές) ως προσπάθεια εκ μέρους της (συ-

ζύγου) παράκαμψης της απαγόρευσης εισόδου της στην Κύπρο, θέση η οποία αμφισβητείται από το σύζυγο.

5 Στις 31 Αυγούστου, 1990, εκδόθηκε διάταγμα απέλασης της συζύγου, το οποίο εκτελέστηκε στις 3 Σεπτεμβρίου, 1990. Στις 5 Σεπτεμβρίου, 1990, προστέθηκε στο "STOP-LIST" και το όνομα της συζύγου όπως αναγραφόταν στο τελευταίο της διαβατήριου.

10 Στις 12 Οκτωβρίου, 1990, ο εφεσείων αποτάθηκε, μέσω του δικηγόρου του, στον αρμόδιο Υπουργό - (Υπουργό Εσωτερικών) - και ζήτησε όπως επιτραπεί η είσοδος της συζύγου του στην Κύπρο και αφαιρεθεί το όνομά της από το "STOP-LIST". Στην επιστολή διαδηλώνει την επιθυμία του να συνενωθεί με τη
15 σύζυγό του, όσο το δυνατό πιο γρήγορα, γνωστοποιώντας στις αρχές ότι εξακολουθούσε να τη συντηρεί ενώ βρισκόταν στην Αίγυπτο και διακηρύττοντας, συγχρόνως, το αμείωτο ενδιαφέρον του γι' αυτή. Πρόκειται, καταλήγει η επιστολή, για ανθρωπιστικό θέμα, στην επίλυση του οποίου ο Υπουργός εκαλείτο να δώσει προτεραιότητα.

20 Το αίτημα απορρίφθηκε στις 14 Ιανουαρίου, 1991, για λόγους δημοσίου συμφέροντος, όπως εξηγείται στη δεύτερη επιστολή των αρχών επί του θέματος, η οποία αποστάληκε στις 27 Φεβρουαρίου, 1991.

25 Ο αιτητής προσέφυγε στο Ανώτατο Δικαστήριο, με αίτημα την ακύρωση της πιο πάνω απόφασης, επικαλούμενος δυσμενή επηρεασμό ιδίου συμφέροντος από την προσβαλλόμενη απόφαση. Ο επηρεασμός του πηγάζει από τη στέρηση της οικογενειακής ζωής, δικαίωμα συνταγματικά κατοχυρωμένο από το Άρθρο 15.1 του Συντάγματος. Το ίδιο δικαίωμα παρέχεται και από το Άρθρο 8(1) της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η οποία κυρώθηκε με το Ν. 39/62.

35 Το πρωτόδικο Δικαστήριο έκρινε την προσφυγή παραδεκτή, τονίζοντας, σε συμφωνία με προηγούμενη απόφαση του Ανωτάτου Δικαστηρίου, ότι έκαστος σύζυγος έχει ιδιον συμφέρον για την προστασία της οικογενειακής ζωής. Επομένως, ο εφεσείων edικαιούτο να προσβάλει διοικητική απόφαση, η οποία αφορούσε τη σύζυγό του και έτεινε να επηρεάσει το δικαίωμά του για σεβασμό της
40 οικογενειακής του ζωής - (βλ. *Balalas and Another v. Republic* (1888) 3 C.L.R. 2127). Απέρριψε, όμως, την προσφυγή, για το λόγο ότι το αντικείμενό της ήταν απόφαση βεβαιωτική της προηγούμενης απόφασης των εφεσιβλήτων - να θέσουν τη σύζυγό του στο

“STOP-LIST”. Επομένως, η πράξη δεν ήταν εκτελεστή και, κατά συνέπεια, δεν μπορούσε να τύχει αναθεώρησης, βάσει του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος.

Το Δικαστήριο δεν περιορίστηκε στη διερεύνηση της φύσης της 5
πράξης, αλλά επεκτάθηκε και στη διερεύνηση της ουσίας της προ-
σφυγής, εγχείρημα το οποίο κατέτεινε, όπως διαπιστώθηκε, στο
ίδιο αποτέλεσμα. Το Δικαστήριο αποδέχτηκε ότι τα στοιχεία του
φακέλου παρείχαν έρεισμα στο συμπέρασμα των αρχών, ότι ο γά- 10
μος ήταν εικονικός ή γάμος ευκαιρίας, γεγονός που κατέρριπτε το
βάθρο του αιτήματος για προστασία της οικογενειακής ζωής.
Στην απόφαση του Δικαστηρίου, γίνεται αναφορά σε αποφάσεις
του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, οι
οποίες πραγματεύονται το δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής 15
ζωής, τις προϋποθέσεις για την άσκησή του, καθώς και τους λό-
γους για τους οποίους μπορεί (το δικαίωμα) να περιοριστεί - (βλ.
Abdulaziz Cabales and Balkandali - (28/5/1985, Series A, No. 94,
σελ. 32, παράγραφοι 62, 68). *Moustaquim v. Belgium*, (18/2/1991,
Series A, No. 193, σελ. 19, παράγραφος 43). *Beldjoudi v. France* -
(Case No. 55/1990/246/317)). 20

Ο εφεσείων προσβάλλει και τα δύο σκέλη της απόφασης. τό-
σο το μέρος που αφορά το χαρακτήρα της επίδικης απόφασης,
όσο και εκείνο που αφορά την ουσία της προσφυγής. Ο κ. Πουρ- 25
γουρίδης, ο οποίος ανέπτυξε την υπόθεση των εφεσείοντων,
έκαμε εκτεταμένη αναφορά στο τι συνιστά βεβαιωτική πράξη και
στα χαρακτηριστικά της, όπως αυτά διακρίνονται μέσα από τη
νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου, στην προσπάθειά του
να καταδείξει ότι η πράξη δεν ήταν βεβαιωτική αλλά εκτελεστή,
υποκείμενη σε αναθεώρηση. Εξίσου εκτεταμένη ήταν η αναφορά 30
στην οποία προέβη στο δικαίωμα σεβασμού της οικογενειακής
ζωής, τις παραμέτρους του δικαιώματος και πότε αυτό μπορεί
να περιοριστεί. Εισηγήθηκε ότι το πρωτόδικο Δικαστήριο δεν
ερμήνευσε σωστά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου
Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αφενός, και ότι παραγνώρισε 35
ολωσδιόλου τις πρόνοιες του Άρθρου 8(f) του περί Αλλοδαπών
και Μεταναστεύσεως Νόμου, ΚΕΦ. 105, αφετέρου. Το Άρθρο
8(f) διαλαμβάνει, ότι επιτρέπεται η είσοδος στην Επικράτεια της
συζύγου και ανήλικων τέκνων πολίτη της Δημοκρατίας. Εικονι- 40
κός γάμος ή γάμος ευκαιρίας, υπέβαλε, είναι έννοια άγνωστη,
τόσο στο κυπριακό, όσο και στο ελληνικό δίκαιο. (Για το ελλη-
νικό δίκαιο παραπομπή έγινε στο σύγγραμμα του Γιώργου Κου-
μάντου - «Οικογενειακό Δίκαιο», Τόμος 1, Έκδοση 1988.)

- Ο κ. Τσαγγαρίδης, εκ μέρους των εφεσιβλήτων, υποστήριξε την απόφαση του πρωτόδικου Δικαστηρίου. Υπέβαλε ότι η απόφαση των αρχών ορθά κρίθηκε ως πράξη βεβαιωτική. Η τοποθέτηση της συζύγου στο "STOP-LIST", εισηγήθηκε, δεν μπορεί να
- 5 διαχωριστεί από το διάταγμα απέλασης, που συνιστά πράξη εκτελεστή. Η απέλασή της την κατέστησε απαγορευμένο μετανάστη, βάσει του Άρθρου 6(1) του ΚΕΦ. 105, γεγονός που απέκλειε την είσοδό της στην Κύπρο.
- 10 Το πρώτο ζήτημα, το οποίο εγείρεται και θα αντιμετωπίσουμε, είναι ο προσδιορισμός της φύσης της διοικητικής απόφασης που προσβάλλεται. Είναι ή όχι η απόφαση βεβαιωτική;
- 15 Εξαρχής, πρέπει να διαπιστώσουμε ότι η τοποθέτηση προσώπου στο "STOP-LIST" αποτελεί εσωτερικό διοικητικό μέτρο, το οποίο δεν ενέχει έννομες συνέπειες.
- 20 Πράξη ή απόφαση είναι βεβαιωτική, εφόσο επιβεβαιώνει προηγούμενη εκτελεστή απόφαση. Θεωρείται βεβαιωτική, εφόσο δεν επιφέρει έννομα αποτελέσματα, αλλά βεβαιώνει τις προκύψασες έννομες συνέπειες από προηγούμενη εκτελεστή πράξη ή απόφαση - (βλ., μεταξύ άλλων, *Pieris v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 1054. *Demetriades Co. Ltd. v. Limassol M/ty* (1987) 3 C.L.R. 145, σελ. 148. *Papasavvas v. E.A.C.* (1986) 3 C.L.R. 2194. *Demetrios Papademetriou v. Government of the Republic through the Attorney-General and Others* (1974) 3 C.L.R. 28. *Christakis L. Varnava v. Republic (District Officer of Nicosia and Another)* (1968) 3 C.L.R. 566. *Chrysanthos P. Koudounaris v. Republic (Ministry of Education)* (1967) 3 C.L.R. 479).
- 25 30 Η άρνηση των αρχών να επιτρέψουν την είσοδο της συζύγου του εφεσείοντα στην Κύπρο συνιστά, όπως υπέβαλε ο δικηγόρος του, κατάφωρη παραβίαση του δικαιώματος για σεβασμό της οικογενειακής του ζωής.
- 35 40 Η απόφαση του Δικαστηρίου - ότι η τοποθέτηση της συζύγου στο "STOP-LIST" ήταν παράγωγος εννόμων αποτελεσμάτων και, κατά συνέπεια, πράξη εκτελεστή, υποκείμενη σε βεβαίωση - είναι εσφαλμένη. Συναρτάται, όμως, η απόφαση για την τοποθέτηση στο "STOP-LIST" με το διάταγμα απέλασής της, το οποίο, όντως, συνιστά εκτελεστή διοικητική πράξη, επειδή επάγεται έννομα αποτελέσματα. Η τοποθέτηση στο "STOP-LIST" προσώπου, το οποίο αποτελεί το υποκείμενο διατάγματος απέλασης, μπορεί να χαρακτηριστεί ως πράξη εκτέλεσης του διατάγματος. Το διάταγμα απέ-

λασης είναι καθοριστικό, τόσο για το δικαίωμα παραμονής αλλοδαπού στη χώρα, όσο και προσδιοριστικό της υπόστασής του, εφόσον καθίσταται απαγορευμένος μετανάστης.

Συνάγεται ευχερώς ότι η απόφαση για την απέλαση της συζύγου περιήλθε σε γνώση του εφεσείοντα, ο οποίος είχε δικαίωμα να την προσβάλει και δεν το έπραξε. 5

Η απόφαση των αρχών για την απέλαση της συζύγου του εφεσείοντα βασιζόταν στα πορίσματα έρευνας, η οποία τους οδήγησε στο συμπέρασμα ότι ο γάμος ήταν εικονικός, δηλαδή δεν απέβλεπε στη δημιουργία οικογενειακής ζωής. Εφόσον η απόφαση εκείνη δεν προσεβλήθη, δεν παρέχεται η δυνατότητα ελέγχου της νομιμότητάς της και θεώρησης των στοιχείων στα οποία βασίζεται. 10

Το ερώτημα το οποίο γεννάται είναι κατά πόσο η επιστολή του εφεσείοντα της 12ης Οκτωβρίου, 1990, έθετε νέα στοιχεία, τα οποία καθιστούσαν επιβεβλημένη τη διεξαγωγή νέας έρευνας. Με την επιστολή εκείνη τέθηκαν ενώπιον των αρχών τα ακόλουθα: 15

Το αδιάπτωτο ενδιαφέρον του εφεσείοντα για τη διατήρηση της συζυγικής σχέσης και τη διασφάλιση της οικογενειακής ζωής, γεγονός το οποίο επιμαρτυρείτο από τη συνέχιση της συνεισφοράς του εφεσείοντα για τη συντήρηση της συζύγου του και ενώ αυτή βρισκόταν στο εξωτερικό. 20

Τα γεγονότα αυτά, νέα ως εκ της φύσεώς τους, έτειναν να καταρρίψουν τη θέση των αρχών - ότι η γαμική σχέση ήταν εικονική - και, παράλληλα, να ενισχύσουν τη θέση του εφεσείοντα - ότι η απαγόρευση της εισόδου της συζύγου του στην Κύπρο παρακάλυψε την οικογενειακή του ζωή. Εξ αντικειμένου, τα γεγονότα αυτά επέβαλλαν επανεξέταση του αιτήματος του εφεσείοντα για την ανεμπόδιστη είσοδο της συζύγου του στην Κύπρο, καθιστώντας την όποια απόφαση ήθελε εκδοθεί εκτελεστή. Το θέμα δεν επανεξετάστηκε, ούτε διερευνήθηκαν τα γεγονότα που τέθηκαν ενώπιον των αρχών, ιδιαίτερα, ο ισχυρισμός ότι ο εφεσείων συντηρούσε τη σύζυγό του, γεγονός αποκαλυπτικό της προσήλωσής του στο γάμο και της επιθυμίας του για τη διατήρηση του οικογενειακού δεσμού. 30

Η επίδικη απόφαση είναι τρωτή, τόσο λόγω της παράλειψης των αρχών να προβούν στη δέουσα έρευνα των νέων στοιχείων, όσο και λόγω της παράλειψης αιτιολόγησής της. Το δημόσιο 35

5 συμφέρον δεν είναι πανάκεια. Όπως έχει, κατ' επανάληψη, τονιστεί σε δικαστικές αποφάσεις, τα γεγονότα που στοιχειοθετούν το δημόσιο συμφέρον πρέπει να εξειδικεύονται και να συσχετίζονται με το συγκεκριμένο συμφέρον του δημοσίου, το οποίο η απόφαση σκοπεί να προαγάγει - (βλ., μεταξύ άλλων, **Στεφανίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας** (1993) 3 Α.Α.Δ. 367. **Περικλέους ν. Συμβ. Βελτ. Αγ. Νάπας** (1993) 3 Α.Α.Δ. 579).

10 Το ίδιο ισχύει και στην περίπτωση περιορισμού του δικαιώματος της οικογενειακής ζωής, για λόγους δημοσίου συμφέροντος. Το συμφέρον, όχι μόνο πρέπει να εξειδικεύεται, αλλά πρέπει, συγχρόνως, να καταφαίνεται ότι η διασφάλισή του, στη συγκεκριμένη περίπτωση, αντισταθμίζει το δικαίωμα του ατόμου για την εξασφάλιση της οικογενειακής του ζωής. Από την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων - **Moustaquim ν. Belgium**, (ανωτέρω) - αναπαράγεται, χωρίς οποιαδήποτε περιοριστικά σχόλια, το ακόλουθο απόσπασμα από την απόφαση της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στην ίδια υπόθεση:-

20
25 “The Commission accepted this argument, taking the view that the measure was disproportionate as the authorities had not achieved a just balance between the applicant’s interest in maintaining a family life and the public interest in the prevention of disorder.”

30 Εν όψει της κατάληξης στην οποία αγόμεθα - ότι η πρωτόδικη απόφαση πρέπει να παραμεριστεί και η επίδικη διοικητική απόφαση να ακυρωθεί - δε θα επεκταθούμε στη διερεύνηση της ουσίας του αιτήματος, το οποίο πρέπει να τύχει επανεξέτασης από τους εφεσίβλητους. Θέλουμε, όμως, να διευκρινίσουμε, ότι το δικαίωμα της οικογενειακής ζωής δεν πρέπει να συγχύζεται με το δικαίωμα του γάμου, το οποίο κατοχυρώνεται από άλλο άρθρο του Συντάγματος - (Άρθρο 22) - και, ταυτόχρονα, να επισημάνουμε ότι η ύπαρξη οικογενειακής ζωής, το αντικείμενο της προστασίας βάσει του Άρθρου 15 του Συντάγματος, συνιστά σε κάθε περίπτωση πραγματικό ζήτημα - (βλ. **K ν. UK** No 11468/85, 50 DR 199 at 207 [1986]).

40 Δε θα επεκταθούμε σε περαιτέρω ανάλυση του δικαιώματος της οικογενειακής ζωής, το οποίο κατοχυρώνεται από το Άρθρο 15 του Συντάγματος, ούτε και θα προβούμε σε περαιτέρω σχολιασμό της απόφασης του πρωτόδικου Δικαστηρίου στο θέμα, χωρίς, όμως, αυτό να υποδηλώνει ότι συνταυτιζόμαστε με τη

θεώρηση του δικαιώματος οικογενειακής ζωής από το πρωτόδικο Δικαστήριο.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.

5

Η πρωτόδικη απόφαση παραμερίζεται. Η προσφυγή επιτυγχάνει. Η επίδικη διοικητική απόφαση ακυρώνεται στην ολότητά της, βάσει του Άρθρου 146.4(β) του Συντάγματος.

Η έφεση επιτρέπεται με έξοδα.